

Leder

Leder

Det hender at styret blir spurt om hva vi holder på med, og hvorfor ting blir som de blir.

For meg har det vært en rettesnor at det skal være givende for styret å jobbe med styresaker. Sånn sett er vi vel som alle andre: Vi vil helst bruke tida vår på saker som gir motivasjon gjennom meningsfylt fremdrift og resultat. For styret i et forbund er det helt klart at vedtekter og formål er retningsgivende for arbeidet. Likedan ønsker vi å følge opp det som styret selv har vedtatt, og vi er bundet av de pålegg som årsmøtene måtte gi.

NGF ble stiftet i 1980, og de siste årene har forbundet sett en fullstendig utskifting av «den opprinnelige grunnstammen i styret». De som skrudde det hele sammen har nå takket for seg, og vi har siden sist årsmøte hatt et helt nytt styre. Nå sitter vi her med ønske om respektfull videreføring av det vi fikk overlevert. Vi skjønner at tingenes tilstand er solid fundamentert i kunnskap og erfaring som vi nye ennå ikke kan matche. Samtidig sitter vi inne med et opplevd behov for utvikling (og nytenking). Det er særdeles utfordrende å skille mellom hva som ikke kan tukles med - og hva som absolutt ville profitere på nytenking. Det eneste som synes sikkert er at styret lett finner representanter for svært ulike synspunkter i den enkelte sak. Meningene er mange, og styret må ha til enhver tid ha mot og kraft til å sette sitt merke på forbundets fremdrift og fremtid. Det er nettopp dette vi er valgt for å gjøre. For eksempel via «forvaltning» av fem hovedpunkt i forbundets formålsparagraf - beskrevet i vedtektenes § 3: Sikker ferdsel, kontakt mellom grottere, grottevern, registrering, samt forskning. (Fullstendig ordlyd finner du i vedtektene på www.speleo.no) Hva tenkte det gamle styret omkring formålene? Hvordan bør det nye styret tenke? Kan hende bør vedtektene justeres, og kanskje vil et slikt arbeid være mest av alt bortkastet tid? Selvsagt har styret meninger om dette, men vi skjønner samtidig at her blir veien til mens vi går.

Jeg har den oppfatning at Styresamarbeidet har fungert godt det siste året. Det er essensielt å opprettholde grunnleggende aktiviteter som styremøter, Norgessamling, årsmøte, utgivelse av Grottebladet, holde regnskap og medlemskartotek på stell, og - ikke minst - drifte grotteredningstjenesten. Forbundet har også hatt gående det omtalte E6-prosjektet som ble levert til Statens vegvesen i November. Her har styret hatt gleden av å stille seg bak arbeidet til svært kompetente medlemmer. Arbeidet representerer en vesentlig del av forbundets vernekapasitet det siste året, men her har vi levert et meget grundig og godt materiale. Dette vil bidra til å sikre grotter og karst i og omkring ny veitrasé i dalstrøkene innenfor Bodø - eller litt mer nøyaktig: I området nord for Leirfjorden.

I høst hadde grotteredningstjenesten en vellykket øvelse i ei gruve på Hadeland. Vår nye redningsledelse fikk kjørt seg skikkelig, og vi fikk igjen bekreftet at denne delen av vår virksomhet fungerer trygt og sikkert under krevende og bratte forhold. Det finnes mange årsaker til å trene grotteredningstjenesten i nedlagte gruver - ikke bare i grotter. To av dem får du her: Vi kan trene på bruk av borebolter, og vi blir likevel sendt inn i de nedlagte gruvene den dagen noen får problemer på slike steder. Reflekter gjerne litt rundt det faktum at medlemmene i redningstjenesten er bosatt rundt om i landet. Det tar flere timer å levere redningstjenester til et ulykkessted. Det enkelte turfølge bør uansett ha et avklart forhold til kameratredning og utstyrvalg. Kan hende kan en vindsekk og en primus ved grotteinngangen utgjøre det lille ekstra dersom uhellet er ute. Det er også kjekt om noen vet hvor dere er, og at de vet når dere eventuelt skal meldes savnet.

Det er i år 40 år siden Norsk grotteblad så dagens..mørke. NGB Nr 1 fra 1977 hadde tittelen «Dypets røst», kostet kr 10, og vi leser at redaktør Ulv Holbye står i spissen for et temanummer om Råggejavreraige - på noenogfemti sider: En solid og meget viktig milepæl i Norsk grottehistorie. Da refererer jeg selvsagt til både ekspedisjonen og publikasjonen. Utgivelsen fant sted allerede tre år før stiftelsen av grotteforbundet! Vi gratulerer redaktøren, turfølget - og oss selv med 40-årsjubileet for Norsk grotteblad. Mange utgivelser har fulgt etter denne. Se selv - antallet står på fremsida av bladet du holder i handa.

Sist årsmøte ble det valgt inn et styremedlem for lite. Styret har mange felt hvor vi kunne profitere på flere bidragsytere. Særlig er det ønskelig med kompetent bistand til regnskapsoppgavene. Se egen annonse. Det er også viktig å få inn flere styremedlemmer fra Nordland - det fremste grottefylket vårt. Årsmøtet nærmer seg, og vi må regne med at valgkomiteen tar kontakt for å sikre et best mulig styre i neste periode. Flott om mange kan tenke seg å bidra. Vi håper at mange finner vegen til Årsmøtet og Norgessamlingen. Som dere ser et annet sted i bladet, prøver styret å gå nye og spennende veier - i velkjente grottelandskap. - Are -